

**Wymogi edytorskie dotyczące artykułu przygotowanego
na międzynarodową konferencję naukową Katedry Skarbowości SGH
Mechanizmy utrzymania stabilności systemu finansowego w niestabilnym otoczeniu
21 listopada 2016 r.**

Szanowni Państwo!

Osoby zainteresowane publikacją artykułu proszone są o **przesłanie tekstu do dnia 11 września 2016 r.** na adres mailowy konferencja.skarbowosc@sgh.waw.pl. Artykuł po uzyskaniu pozytywnej recenzji zostanie skierowany do publikacji w Kwartalniku Kolegium Ekonomiczno-Społecznego SGH „Studia i Prace” (9 pkt). Szczegółowe informacje dotyczące Kwartalnika dostępne są na stronie: <http://kolegia.sgh.waw.pl/pl/KES/kwartalnik/Strony/default.aspx>.

Osoby, których artykuły zostaną zakwalifikowane do opublikowania, proszone będą o dokonanie **wpłaty na rachunek bankowy nr: 95 1240 1040 1111 0010 5574 7272** w terminie do dnia **15 października 2016 r.**, z dopiskiem „Konferencja Katedry Skarbowości” + imię i nazwisko Autora.

W trosce o szybki i sprawny przebieg procesu wydawniczego prosimy o zastosowanie się do poniższych wskazówek dotyczących przygotowania artykułu do publikacji.

PRZYGOTOWANIE TEKSTU

1. Objętość artykułu nie może przekroczyć 12 stron (łącznie z rysunkami, tabelami, przypisami i bibliografią);
2. Artykuł powinien być napisany przy zastosowaniu edytora Word dla Microsoft Windows;
3. W artykule obowiązuje standardowa wielkość czcionki „12” (Times New Roman), a streszczenia i słowa kluczowe – „10” (Times New Roman). W całej pracy odstęp między wierszami „1,5”;
4. Strony powinny być ponumerowane;
5. Marginesy:
 - margines lewy i prawy 2,5 cm,
 - margines górny i dolny 2,5 cm;
6. Tabele i rysunki, wykresy, schematy – maks. szerokość – 125 mm, maks. wysokość – 170 mm (jeżeli wykonane są w programie Corel Draw lub Excel należy dostarczyć je dodatkowo jako odrębne pliki źródłowe w danym programie);
7. Rysunki (Rysunek 1) i tabele (Tabela 1) powinny być opisane numerami arabskimi i powinny mieć swoje tytuły (tytuły umieszczamy nad tabelą lub rysunkiem). W tekście muszą być powołania na wszystkie tabele i rysunki, np. tabela 1 lub (tab. 1), rysunek 1 lub (rys. 1). Pod tabelami i rysunkami należy zamieścić źródło ich pochodzenia (Źródło:...);
8. W artykule można używać pogrubionych liter oraz kursywy, ale nie należy stosować podkreśleń;
9. Do artykułu należy dołączyć streszczenie w języku polskim i angielskim (wraz z podaniem tytułu artykułu oraz imienia i nazwiska tłumacza) oraz słowa kluczowe;
10. Prosimy o zachowanie następującej kolejności poszczególnych części referatu:
 - Tytuł, stopień, imię i nazwisko autora (autorów) i nazwa ośrodka naukowego – wielkość czcionki „12” (Times New Roman)
 - Tytuł artykułu w języku polskim – wielkość czcionki „14” (Times New Roman), duże litery, pogrubiony (bold)
 - Treść artykułu – wielkość czcionki „12” (Times New Roman). Wymogiem formalnym jest podział artykułu na części:
 - Wprowadzenie (musi zawierać cel artykułu lub hipotezę)
Śródtytuł
 - ...
 - Podsumowanie (musi zawierać wnioski)

- Bibliografia
- Tytuł artykułu, streszczenie (maksymalnie 1200 znaków ze spacjami) i słowa kluczowe (maksymalnie 5 słów) w języku polskim – wielkość czcionki „10” (Times New Roman)
- Tytuł artykułu, streszczenie (maksymalnie 1200 znaków ze spacjami) i słowa kluczowe (maksymalnie 5 słów) w języku angielskim – wielkość czcionki „10” (Times New Roman)

Prosimy dostosować się do zasad sporządzania:

- przypisów
- bibliografii załącznikowej
- wzorów matematycznych

Przypisy

- Przypisy należy umieszczać u dołu strony, a nie na końcu rozdziału
- Numerujemy przypisy w obrębie rozdziału (w każdym rozdziale od 1 do n) lub w obrębie książki, gdy jest ona jednego autora i gdy przypisów nie jest bardzo dużo
- Sporządzając przypisy, przywołane publikacje opisujemy w ten sam sposób, co w bibliografii, ale **nazwę autora zaczynamy od inicjału imienia**, potem dopiero umieszczamy nazwisko
- Pozycje, które były przywołane już wcześniej w obrębie tej numeracji (w tym rozdziale), oznaczamy następująco:
 - jeśli do tej pory powoływaliśmy się tylko na tę jedną pozycję danego autora – **nazwą autora** i skrótem **op.cit.**
 - jeśli wcześniej przywoływaliśmy inne jego prace, po **nazwie autora** umieszczamy **pierwsze słowa tytułu, trzykropek, przecinek i op.cit.**
 - jeśli na tę samą pozycję powoływaliśmy się w przypisie bezpośrednio poprzedzającym obecny, pomijamy nazwę autora i wszelkie inne informacje i piszemy **ibidem**
- Opis kończymy **numerem stron**, na które się powołujemy. Na końcu stawiamy kropkę

Uwaga: Jeśli przypis dotyczy danych zawartych w tabeli, umieszczamy go bezpośrednio po tabeli. Nie stosuje się odnośników liczbowych, tylko literowe (małe litery w górnym indeksie) lub gwiazdki (gdy przypisów w obrębie tabeli jest niewiele), przy czym w całym tekście należy konsekwentnie stosować jeden rodzaj.

Bibliografia załącznikowa

- Bibliografia powinna być przygotowana jednolicie, bez podziału literatury np. na pozycje książkowe i artykuły. Jedynie dokumenty można wyodrębnić i umieścić na końcu bibliografii
- Sporządzamy ją w **porządku alfabetycznym**
- Poszczególne elementy opisu bibliograficznego **oddzielamy przecinkami**
- **Tytuł** opisywanej pozycji **wyróżniamy kursywą**
- **Tytuł czasopisma** lub innego wydawnictwa ciągłego **ujmujemy w cudzysłów**

Elementy opisu bibliograficznego, które wyłuszczone, są konieczne

I. Wydawnictwo zwarte (książka)

- **Nazwa autora:**
 - gdy jest to autor indywidualny – **nazwisko(a)** i **inicjały imion** (przykł. Ia), gdy autorów jest kilku, wówczas albo zamieszczamy nazwiska wszystkich, w kolejności, w jakiej są umieszczone na karcie tytułowej (przykł. Ib), albo tylko nazwisko pierwszego autora z dodatkiem **et al.** (przykł. Ic)
 - gdy autor korporatywny – **nazwa ciała zbiorowego** – instytucji, organizacji (przykł. Id)
 - gdy publikacja jest pracą zbiorową (np. artykuły wielu autorów), opis zaczyna się **od tytułu**, a nazwę redaktora całości podaje się po tytule, poprzedzoną skrótem **red.** (przykł. Ie)
- **Tytuł z dodatkami** (np. z podtytułem)
- **Nazwa edytora naukowego lub redaktora naukowego**, gdy praca zbiorowa
- Oznaczenie wydania (numer, zm. i uzup.)
- **Numer tomu**
- **Nazwa wydawcy**
- **Miejsce wydania**
- **Rok wydania**

- Liczba tomów, gdy opis dotyczy całości wydawnictwa wielotomowego
- Numer strony, gdy cytowany jest fragment
- Nazwa serii i numer tomu w obrębie serii

Przykłady:

(Ia) Bachtin M., *Problemy poetyki Dostojewskiego*, PIW, Warszawa 1970.

(Ib) Bieńkowski W., Lis S., *Konkurencyjność gospodarcza USA*, PAN, Warszawa-Kraków 1988, seria "Folia Oeconomica Cracoviensia", vol. XXXI.

(Ic) Troadec L. et al., *Exercices de marketing*, wyd. 2, Les Editions d'Organisation, Paris 1984, 3 t.

(Id) Bank of Japan, *Comparative International Statistics 1989*, Tokyo 1990.

(Ie) *Polityka społeczna*, red. A. Kurzynowski, Oficyna Wydawnicza SGH, Warszawa 2000.

II. Artykuły w wydawnictwach zwartych (książkach) i ciągłych (czasopismach, seriach wydawniczych)

- **Nazwa autora artykułu** (nazwisko i inicjały imion)
- **Tytuł artykułu**
- **Opis wydawnictwa**, w którym zamieszczony jest artykuł
Jeśli jest to książka (wydawnictwo zwarte – zob. powyżej) opis poprzedzamy zwrotem **w:** (przykł. IIa).
Jeśli jest to wydawnictwo ciągłe, np. czasopismo, jego opis składa się z następujących elementów (przykł. IIb):
 - **Tytuł czasopisma** ujęty w cudzysłów
 - **Nazwa instytucji sprawczej** – konieczna, gdy jest to np. biuletyn, przegląd, zeszyty (przykł. IIc)
 - Nazwa wydawcy
 - Miejsce wydania
 - **Data i oznaczenie części**
 - Numer strony lub stron

Przykłady:

(IIa) Kowalski N., *Grupy społeczne*, w: *Wprowadzenie do socjologii*, t. 2, red. M. Gniewosz, Oficyna Humanistyczna, Kielce 2002, s. 170-201.

(IIb) Auerbach R.D., *Corporate Taxation in the US*, "Brookings Papers on Economic Activity" 1983, no. 2, s. 25-63.

(IIc) Budnikowski A., *Globalizacja a integracja europejska*, "Zeszyty Naukowe" Kolegium Gospodarki Światowej SGH, z. 10, Oficyna Wydawnicza SGH, Warszawa 2001, s. 6-17.

Wzory matematyczne

Norma przewiduje ścisłe reguły wyróżniania elementów zapisu matematycznego odmiennym krojem pisma.

- Kursywą (pismem pochyłym) wyróżnia się:
 - litery oznaczające liczby, wielkości zmienne i stałe oraz punkty geometryczne
 - oznaczenia funkcji
 - oznaczenia literowe i skróty literowe występujące w indeksach dolnych i górnych (z wyjątkiem skrótów dwu- lub trzyliterowych)
- Antykwą (pismem prostym) piszemy:
 - liczby arabskie i rzymskie, także w indeksach
 - oznaczenia i skróty jednostek miar
 - skróty złożone z dwu lub większej liczby liter
 - stałe symbole funkcyjne
 - liczby specjalne (np. podstawa logarytmu naturalnego)
 - prawdopodobieństwo, np. $P(A)$, wartość oczekiwaną $E(x)$, wariancję zmiennej losowej $D2(X)$, znak przyrostu ?
- Kursywą półgrubą wyróżniamy wektory
- Antykwą półgrubą (pismem prostym półgrubym) wyróżniamy macierze

Wzory można numerować, umieszczając numer po prawej stronie w nawiasie okrągłym. Chodzi o to, aby można się było powoływać na nie w tekście. Dlatego numeruje się wzory ważne i w ostatecznej postaci. Grupom wzorów jednorodnych i układom równań nadaje się jeden numer, wspólny, ujmując je w klamrę przed numerem.